

کاهش

سطح هوشیاری

(آموزش به همراهان بیمار)

تهیه کننده: مسعود صفری

۱۳۹۶

همراه گرامی!

زمانی که بیمار دچار کاهش سطح هوشیاری، با احراز بهبودی نسبی از بخش آئی‌سی‌یو مرخص می‌گردد، شما می‌بایست در ادامه روند درمان وی در بیمارستان و یا به خصوص در منزل، به نکات زیر توجه ویژه داشته و در اجرای آن‌ها بسیار جدی و کوشانشید:

+ قبل و بعد از انجام هر اقدام برای بیمار، دستهای خود را با آب و صابون بشویید. می‌توانید با تهیه محلول‌های ضدغفعونی نظیر دکوسپت، در فواصل کوتاه انجام اقدامات برای بیمار، طبق دستور نوشته شده بر روی محلول، دستهای خود را ضدغفعونی کنید. به این اقدام اصطلاحاً "هندراب" می‌گویند.

+ از افرادی که دچار سرماخوردگی یا بیماری دیگری شده‌اند بخواهید که از نزدیک شدن به بیمار اجتناب کنند. از استعمال دخانیات در اتاق بیمار جداً پرهیزید. چیزهای تحریک‌کننده نظیر عطر یا گل طبیعی ممکن است برای تنفس بیمار مشکل ایجاد کند.

+ دمای اتاق بیمار را طوری تنظیم کنید که بیش از توان تحمل بیمار گرم یا سرد نباشد. می‌توانید یک دماسنجه تهیه کرده و در اتاق بیمار بگذارید: دمای ۲۲ تا ۲۶ درجه مناسب است. در یک زمان مناسب پنجره اتاق را باز کنید تا تهویه مناسب ایجاد شود و سپس بیندید. در موقعی مناسب ایجاد آفتاب می‌گیرد پرده‌ها را بکشید تا نور کافی به اتاق بتابد. در صورت لزوم از پتو یا ملحفه استفاده کنید. چند ملحفه داشته باشید و به طور متناوب آن‌ها را شسته و در آفتاب خشک نمایید. زیر بدن بیمار حتماً و همیشه باید خشک باشد.

+ تا زمانی که بیمار خود قادر نباشد که به اندازه کافی در تخت حرکت کند تشک مورد استفاده در زیر بدن بیمار باید برقی (تشک موآج) باشد. این برای پیشگیری از بروز زخم فشاری یا همان زخم بستر و در صورتی که بیمار زخم فشاری هم دارد برای پیشگیری از بروز زخمهای بیشتر و جلوگیری از بدتر شدن زخمهای موجود بسیار ضروری و حائز اهمیت است.

+ رنگ ادرار بیمار باید زرد روش و شفاف باشد و در صورت تیره شدن رنگ آن یا بدبو شدن یا کم شدن بیش از حد یا غیر معمول آن با پزشک مشورت کنید. ممکن است لازم باشد بیمار را به بیمارستان بیاورید. بهداشت ناحیه مقعد و ناحیه ادراری تناسلی بیمار را از طریق تمیز کردن به موقع با آب و صابون یا شامپو بدن و خشک کردن آن رعایت فرماید. می توانید از پماد کالاندولا یا زینک اکسید بر روی پوست نواحی قرمز شده استفاده نمایید. بهتر است چنین قسمت هایی از پوست در معرض هوا بماند و فشار سایر اعضا از روی آن برداشته شود.

+ چنانچه بیمار زخم فشاری دارد، در صورت بد بوشدن، یا داشتن ترشح یا وجود بافت سفید یا سیاه در بستر زخم و یا عمیق شدن زیاد یا بدتر شدن آن با پزشک مشورت کنید ممکن است نیاز به اقدام خاص درمانی نظیر انجام جراحی داشته باشد.

منع: - داخلی-جراحی بروونرسودارت
- راهنمای بالینی مراقبت های پرستاری

+ در صورتی که بیمار شما نیاز دارد، آموزش نحوه ساکشن کردن، نحوه دارو و غذا دادن از طریق لوله معده، نحوه مراقبت از سوند ادراری، نحوه مراقبت کردن از لوله تراکثوستومی، نحوه حمام کردن، نحوه مراقبت از دهان و چشم، نوع و مقدار غذایی که باید به بیمار بدھید، نحوه کنترل قند خون بیمار، و نحوه مراقبت کردن از زخم بستر را از پرستار فرا بگیرید و دستورالعمل های مكتوب در این زمینه را از آنها دریافت کنید تا در صورت لزوم خودتان و سایر بستگان در منزل مروع فرمایند.

+ برای بیمار محیطی آرام و دور از شلوغی فراهم کنید، به ویژه در شب ها، و توجه داشته باشید که از انجام حرکات یا زدن حرف هایی که تأثیر بد بر روحیه بیمار دارد قویاً اجتناب شود.

+ نیاز است تا به طور دوره ای آزمایشات خون، ادرار و احیاناً ترشحات مجاری تنفسی از بیمار به عمل آید. در این خصوص با پزشک مشورت و دستورات را اجرا و گزارش جواب ها را به ایشان اطلاع دهید.

+ حداقل هر دو ساعت یکبار باید حالت بدن بیمار را در بستر تغییر دهید. خواihadه به پهلوی راست، خواihadه بر روی کمر و خواihadه به پهلوی چپ، حالاتی است که می توانید با کمک هم به بدن بیمار بدھید تا از ایجاد زخم فشاری در بیمار جلوگیری شود. برای حمایت از نقاط فشار، یعنی نقاطی که برجستگی استخوانی وجود دارد، مثل قوزک پاها و دست ها، آرنج ها، پاشنه پا، پس سر، شانه ها، زیر کتف، دنبالچه و ... از بالش و بالشتک های مختلف استفاده نمایید. همچنین برای حمایت از مفاصل اندام ها، زیر زانوها، زیر دست ها و ...

+ اگر بیمار در منزل است داروهای بیمار را در وقت مقرر طبق دستور پزشک معالج به وی بدھید.

+ سطح هوشیاری، تنفس، درجه حرارت بدن، و حتی المقدور فشار خون و تعداد ضربان قلب بیمار را هر ۳ تا ۶ ساعت چک کنید. اطلاعات مربوط به این موارد را از طریق پزشک، پرستار و کتب معتبر پزشکی و جستجو در اینترنت فرا بگیرید.